

[illegible]

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευδυν-
 τίων τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον
 καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΔΗ
 ΘΕΙΑΣ ὁδὸς Ἁγίου Ἰωάννου
 ὑπὸ τὴν νέαν οἰκίαν κ Σακρ.
 Ν. Φραγκοῦδη.

Αἱ συνδρομαὶ εἰσὶν ὑποχωρι-
 κῶς ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς ἑμμοσί-
 νουσαν ἐπιστελλόμενα, ἡμερο-
 νύμμενα ἢ καὶ ἑὺν ἐπιστρέφον-
 ται. Ἐπιστολὰὶ μὴ ὑπὲρ ἡμε-
 ρῶν ταχυδρομοῦσ' ἔλθουσιν
 εἰσὶν ἀπαρῶμεντοι.

ALHΘEIA

Ἑφημερίς Ἑβδομαδιαία.

Εκδότης ἡ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos)

Ἐν τῷ 9ῷ ἀριθμῷ τοῦ φύλλου ἡμῶν πραγματευθέντες συντόμως τὸ σπουδαῖον καὶ κατ' ἡμᾶς κατεπείγον ζήτημα περὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ εἰς τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα, προσκαλοῦμεν καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους νὰ ἐκβῶσι τὰς ἐπὶ τούτου γνώμας τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων, ἐν αἷς ἐκδίδονται τὰ φύλλα των. Τό γ' ἐφ' ἡμῖν ἐπιμενόμεν φρονούντες ὅτι τὸ ζήτημα ἐκεῖνό ἐστίν τὸ παντὸς ἄλλου μᾶλλον ἐπείγον πρὸς τὸ παρόν διότι ὅπως ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιον ταῦτα τοῦ Ἑλλ. τῆς Κύπρου πληθυσμοῦ, τῷ εἰσφέροντος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ 910 τῶν ὅλων προσέτων τῆς ἀποτίξεως, ἐκταύτη ἐκθύμως ὁ ἐκπότης τύπος καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπλήρξεν ἐν τῶν ὑσιωθεστέρων ἀνδρῶν τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων κοινῶν ἀναφορῶν καὶ ὑπομνημάτων τοῦ τόπου. Τώρα δοκίμῳ ὅτε ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιον ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Φιλελευθέρου Ὑπουργείου καὶ ἐδοθῇσαν εἰς τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν αἱ θέμται διατάξεις, αὕτη δὲ ἐπαμένει, ὡς μὴ ὥρελεν, ὑπὸ ὅρου νὰ δώσῃ τὰς χριστιανικοῖς ὅ,τι ἐδικαιούντο νὰ ἔχωσιν ἀπὸ τοῦ προσηυ ἔτους τῆς μεταβολῆς καὶ ὅ,τι διατάχθη τέλος ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν νὰ δώσῃ, ἡ οὐδὲν τοῦ ἐγχομένου τύπου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς

θα ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν πρακτι-
κῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τοῦ μόνου
τοῦτο, ἀλλὰ μὴδ' ὑπενθυμίζωμεν
καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως τῆς
προσφερομένης συδρομῆς, οὗς ἐν ἀρ-
χῇ ἐξέθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν Δχο-
λεῖων τῆς Αευκωσίας καὶ τῶν χω-
ρίων, ἀντὶ δὲ τούτου ρίπτῃ ὁ ἐγγώ-
ριος τύπος τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησι-
αστικῆς ἀτημότητος, πιστεύομεν ὅ-
τι ἡ συμπεριφορὰ αὕτῃ δύναται νὰ
μετερληνευθῇ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἡ
μῶν ὅτ' λέγομεν αὕτῃ «ἐχομεν πῶς
νὰ διατηρήσωμεν τὰ ἡμέτερα σχο-
λεῖα, ὅταν ἔχομεν ἀνάγκη τῆς ὑπε-
τέρας συνδρομῆς.»

Ἀλλὰ καὶ ἀνευ τοῦ κινουμένου
παρετήρησις ταύτης ὀφείλει, ἐπι-
αναλαμβάνοντες, ὁ ἐπιτόπιος τύπος
να ἐπηρεύη μέχρι τῆς πρακτικῆς
ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιτευχθέντων ὑπὸ
ὅρων τοὺς πρέποντας, καὶ τότε νὰ
μεταβῇ εἰς τὸ θέμα τῆς ἐκκλησια-
στικῆς κτηροσύνης, ὁπότε θὰ ᾔρ-
θαι πληρέστερα, δοκιμασιολογούμενα,
διότι ἡ ἐγκρίσις συνδρομῇ τοῦ ὁ-
μοίου ταμείου ἀνολίσθητος τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς φιλοφροσύνης τοῦ ἐλλήνου
πληθυσμοῦ τῆς νήσου θὰ ἀρκέι, ἐν-
δεκάτοσι, ὅς πάλιν ἐπὶ τῶν καὶ
μετὰ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσε-
ως. Τότε, ἄλλα τότε μέν, προ-
νοήσαντες τοὺς ἀλλόγλωσσον, ἐπὶ τῇ
ἰσχυρῇ συνδρομῇ ἡ σίμα τοῦ προ-
βλεπόμενου, πρὸς γὰρ τὸ παρὸν, ἀναγκαζο-
μεθα ἡμεῖς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
κτιροσύνης.

[illegible]

ἀχίστον πείρα^ς τῶν γεγονότων δὲν
 ἀπέδειξε, φρονούμεν, ὅτι ἐσμέν ἐγ-
 γώτερον τοῦ χρόνου ἐκείνου ἢ ἐπίτης
 Τουρκικῆς διοικήσεως.

Συμ-φρεί λοιπόν νὰ φέρωμεν τὴν
διαίρεσιν μεταξύ ἡμῶν αὐτῶν, ἐνῶ
ἐξοδαχθήμεν ἐκ προσφάτου πικρᾶς
πειράς, ὅτι εἰς τὴν ὑπολειπομένην ἡ-
μῖν ἐργασίαν (καὶ τί κατωρθώθῃ ὁ
ριστικῶς μέχρι τοῦδε σπουδαῖον;) οὐ
μόνον πλεονασμα δυνάμεων δὲν ἔ-
χομεν, ἀλλ' ἔχομεν κατελλειμνα...
καὶ ὅθι μέγα, διὰ λόγους, οὓς λέγο-
μεν μεταξύ μας...

Ἄλλα μήπως ὑπάρχει τις μετα-
 ξυ ἡμῶν, ὅστις θὰ δισχορισθῇ εἰλι-
 κρινῶς ὅτι τὸ ἀνακινηθὲν ἐκκλησια-
 στικὸν ζήτημα καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσε-
 ως αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν φαινομένων
 τοῦλάχιστον ἀφορμῶν, εἰ ἐν προ-
 ῆχθῃ εἰς τὸ μέσον, ὑπάρχει ἐλπίς;
 καὶ ἡ ἐλάχιστη, ὅτι ὅταν θὰ ἔχη ἀ-
 ποτελεσμα ἀμεσότητος τῆς ἀιρέ-
 σης, ἂν μὴ καὶ ἐν τῷ λαῷ, μετα-
 ξυ ὅπως τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πνευ-
 ματικῶν ἀρχαῶν ἀδελφῶς;

[illegible]

θέντων ὡς τῶν πρωτίτων ἀρχηγῶν τῆς ὅλης ἀντιπολιτευσεως τοῦ ὅλου (καθ' ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς συναδέλφους, πιστεύομεν,) ἐλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ.

Καθυποβάλλοντες τὰς ῥακείας
ταύτας ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἐπαί-
των καὶ ἀπροκατάληπτως κρινόν-
των, πρέπει γὰρ προσθέσωμεν ὅτι,
τό γ' ἐφ' ἡμῖν, τοσαύτην ἔχομεν πε-
ποιθήσιν ἐπὶ τὸν πατριωτισμὸν καὶ
τὴν φιλομουσίαν τῶν σεβασμίων ἡ-
μῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν, ὥστε
ἔχομεν δι' ἑλπίδος ὅτι, στὰν ἐλθὼν ἡ
ᾠρα καὶ συζητηθῇ καθ' ὃν ὑποδεί-
κμεν τρόπον τὸ ζήτημα, ἐκτενέως
δὲ συνάρα, (εἰσπίζεται γὰρ καὶ το-
τὸ) καὶ ἀποδείξουσιν αὐτὰς
καὶ πόροι ἢ οἱ ὑπάρχοντες, πλὴν τῶν
μοναστηρίων, καὶ ἀποδείξουσιν ὅτι
ἐπαρκεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δι-
τροπέων καὶ τὴν εκπληρωστικὴν
διὰ χρόνων καθιερωμένων ὑπαρξού-
σων αὐτῶν πρὸς τρίτους, τότε δι-
τὶ ἀντικείμενον ἔσ. εὐρωμέν. εἰλικρί-
ναις συνεργαταῖς αὐτοῖς ἐν τῇ δια-
κονίᾳ καὶ τοῦ σπουδαίου τοῦ
τούτου ἐπίσης ζητήματος.

[illegible]

